

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

Ministerie van Justitie en Veiligheid
T.a.v. zijne Excellentie drs. S. Dekker
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Via internet ingediend en per reguliere post
<https://www.internetconsultatie.nl/bewijsrecht>

Betreft: Reactie op de internetconsultatie vereenvoudiging en modernisering van het
bewijsrecht in civiele procedures
Kenmerk: 902-0727

Den Haag, 27 juli 2018

Excellentie,

Bij brief van 31 mei 2018 zond u de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) ter consultatie het concept wetsvoorstel tot aanpassing van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met de vereenvoudiging en modernisering van het bewijsrecht in civiele procedures. Wij hebben met belangstelling kennis genomen van de consultatiedocumenten en stellen het op prijs dat wij in de gelegenheid worden gesteld om onze mening daarover kenbaar te maken.

Inleiding

In april 2017 heeft de expertgroep Modernisering Burgerlijk Bewijsrecht haar aanbevelingen gepresenteerd. De werkzaamheden van die expertgroep liggen dan ook aan de basis van het onderhavige consultatiedocument. De KBvG meent dat voornoemde expertgroep belangrijk werk heeft verricht en nuttige aanbevelingen zijn gedaan.

Duidelijk moge zijn dat het consultatiedocument uitgaat van de situatie waarin de 'KEI-wetgeving' in werking is getreden. In de toelichting wordt vermeld:

'Ook is de nieuwe terminologie van die wetsartikelen gevolgd. In plaats van bijvoorbeeld de termen "dagvaarding" en "verzoekschrift" wordt het inleidende processtuk in de voorgestelde bepalingen aangeduid als de "procesinleiding".¹

Inmiddels is echter publiek bekend dat (verdere) implementatie van het 'KEI-traject' op z'n minst nog enige tijd op zich zal laten wachten. Het is derhalve zeer wel voorstelbaar dat zelfs een niet

¹ Pagina 1.

eenvoudige wijziging omtrent het bewijsrecht, sneller geïmplementeerd kan worden dan de digitalisering van de rechtspraak. Het verdient aanbeveling om hier rekening mee te houden in het uiteindelijke wetsontwerp.

Artikel 24 (nieuw) Rv:

De KBvG vindt deze wijziging een veel te vergaande inbreuk op de rechterlijke lijdelijkheid voor zover die nog bestaat. Hierdoor ontstaat het grote gevaar dat een rechter geheel zelfstandig een pad op gaat dat partijen niet willen en zelfs ten nadele van een der partijen gaat 'mee' procederen.

In de toelichting op dit artikel wordt met geen woord stilgestaan bij twee recente arresten over deze materie: Doornebal/Van de Spek HR 9 december 2011, LJN BR2045 en Pessers/Rupro HR 23 september 2011, LJN BQ7064. Bij een dergelijke majeure wijziging van de algemene bepalingen is naar de mening van de KBvG een uitgebreider handvat voor de rechterlijke macht zeer gewenst, zo niet geboden.

Artikel 149b Rv:

Het nieuw voorgestelde artikel 149b Rv betreft een feitelijke her-codificatie van het huidige artikel 843a Rv. Het (voorgestelde) artikel bepaalt kort gezegd dat degene die daarbij voldoende belang heeft, in beginsel '*recht op inzage, afschrift of uittreksel*' heeft van gegevens waarover een ander beschikt.

Aan dit voornoemde recht, is een vorderingsrecht gekoppeld. In de toelichting op het consultatiedocument wordt dit als volgt verwoord:

*'Als de wederpartij of de derde weigert de nog ontbrekende informatie te verstrekken, kan een partij de informatievertrekking bij de rechter afdwingen, zowel via het verzoek om een voorlopige bewijsverrichting (artikelen 196 (nieuw) en 201 (nieuw)) als in de procedure (artikelen 194 (nieuw) en 195 (nieuw)).'*²

Naar huidig recht, is het vorderingsrecht opgenomen in (eveneens) artikel 843a Rv. De vordering op grond van dat artikel kan zowel in een lopend geding als in een afzonderlijke procedure -eventueel in kort geding- worden ingesteld, waarbij het begrip 'vorderen' ruim uitgelegd dient te worden. Toewijzing leidt tot een executoriale titel die op grond van het bepaalde in artikel 491 Rv ten uitvoer kan worden gelegd.³ Indien voorafgaand aan of tijdens een dergelijke procedure verlot wordt verleend tot het (conservatoir) leggen van een bewijsbeslag, zal de 'artikel 843a Rv-procedure' als 'hoofdzaak' hebben te gelden.⁴

In de procedure:

Het afzonderlijke vorderingsrecht als thans verwoord in artikel 843a Rv lijkt het 'zelfstandige karakter' te verliezen voor zover het op grond van het bepaalde in artikel 194 (nieuw) en 195 (nieuw)

² Pagina 26.

³ Zie: O.M. Jans, de rol van de gerechtsdeurwaarder in een gemoderniseerd civiel bewijsrecht, Tijdschrift voor de Procespraktijk (TvPP) 2017-5.

⁴ In 'IE-zaken' geldt een specifieke regeling.

wordt verzocht. Daar wordt immers uitgegaan van de situatie waarin er al een procedure aanhangig is betreffende het onderliggende geschil (oftewel: het geschil waarvoor de betreffende bewijsmiddelen van belang zijn). Blijkens de toelichting op het voorgestelde artikel 195 Rv⁵, hoeft in dat geval zelfs geen afzonderlijke procedure tegen een derde te worden opgestart. Dat kan dus ook 'binnen' de procedure omtrent het onderliggende materiële geschil.⁶

Een en ander neemt niet weg dat duidelijk dient te zijn dat ook een afzonderlijke procedure nog altijd tot de mogelijkheden dient te behoren. Dit dient het geval te kunnen zijn voor zover de bewijsmiddelen verkregen moeten worden van de 'wederpartij' met wie de eisende of verzoekende partij het materiele geschil heeft waarvoor het bewijs noodzakelijk is, maar ook tegen een 'derde' in dat materiele geschil. In dat geval is die 'derde' evenwel de 'wederpartij' en dient derhalve die partij in rechte te worden betrokken.⁷

Buiten de procedure:

Voor zover er nog geen procedure betreffende het onderliggende materiële geschil aanhangig is gemaakt, wordt het vorderingsrecht van het huidige artikel 843a Rv langs de weg van de artikelen 196 (nieuw) en 201 (nieuw) vormgegeven. Althans volgens de geciteerde toelichting op het voorgestelde artikel 149b Rv.

Concludeert de KBvG terecht dat artikel 196 (nieuw) Rv de enige grondslag biedt op grond waarvan de eisende of verzoekende partij -buiten een reeds lopende procedure omtrent het onderliggende geschil- '*inzage, afschrift of uittreksel*' kan vorderen of verzoeken jegens zowel de wederpartij in het onderliggende geschil als de 'derde' in dat onderliggende geschil, zoals thans op grond van artikel 843a Rv?⁸

Onduidelijkheid hieromtrent kan bestaan omdat in de toelichting op het voorstel wordt opgemerkt dat artikel 196 (nieuw) Rv inhoudelijk 'slechts' overeen zou komen met het huidige artikel 186 lid 1 Rv en het huidige artikel 202 lid 1 Rv.

Executoriale titel:

Daar waar de rechter heeft geoordeeld dat degene die '*daarbij voldoende belang heeft*' daadwerkelijk '*recht op inzage, afschrift of uittreksel*' heeft, zal die beslissing ten uitvoer gelegd moeten kunnen worden. Concludeert de KBvG terecht dat een beslissing daaromtrent, die thans op grond van het bepaalde in artikel 843a Rv wordt gegeven -doch in de toekomst op grond van de artikelen 194 tot en met 196 Rv- een executoriale titel oplevert die met inachtneming van de artikelen 491 e.v. Rv ten uitvoer kan worden gelegd? In het consultatiedocument staat daaromtrent, ten onrechte, niets vermeld.⁹

⁵ Pagina 43.

⁶ Oproeping van de derde geschiedt overeenkomstig het bepaalde in artikel 30g Rv indien 'KEI-wetgeving' inwerking is getreden.

⁷ Het betreft dan derhalve geen situatie als bedoeld in artikel 30g Rv.

⁸ Doch 'wederpartij' met betrekking tot de vordering of het verzoek omtrent de bewijsstukken.

⁹ Ook de expertgroep is in het rapport 'Modernisering Burgerlijk Bewijsrecht' uitgegaan van de mogelijkheid van reële executie. Zie § 140 (pagina 66).

Artikel 164 (nieuw) Rv:

Het ontwerp geeft meer ruimte aan de rechter: Vandaar het schrappen van het huidige artikel 164 lid 2 Rv. Logisch gevolg hiervan is naar de mening van de KBvG ook het schrappen van artikel 88 lid 4 Rv, maar dat gebeurt niet. De KBvG dringt er op aan dat het in stand laten van artikel 88 lid 4 Rv wordt toegelicht.

Artikel 204 (nieuw) Rv:

In het voorgestelde artikel 204 lid 2 Rv, wordt de verzoekende partij verplicht om -in de daar genoemde gevallen- een afschrift van de procesinleiding en de beschikking te 'zenden'. De KBvG meent dat hier aan toegevoegd dient te worden dat deze stukken ook bij exploit betekend mogen worden. Ook in het voorgestelde artikel 198 lid 2, laatste zin, Rv wordt dat immers (terecht) expliciet bepaald.

Artikel 207 (nieuw) Rv:

Ondanks het voorgaande, spreekt het voor zich dat degene die –eventueel in een procedure – kenbaar maakt dat hij behoefte heeft aan bepaalde bewijsmiddelen waarover hij niet beschikt, veelal niet het risico wenst te lopen dat die (voor hem) noodzakelijke bewijsstukken feitelijk niet (meer) verkregen kunnen worden. Voordat de rechter heeft bepaald dat degene met voldoende belang als bedoeld in artikel 149b Rv daadwerkelijk gerechtigd is tot '*inzage, afschrift of uittreksel*', zal diegene die gegevens veiliggesteld willen hebben. Hiertoe dient het (conservatoire) bewijsbeslag dat in artikel 207 Rv (verder) gecodificeerd moet worden.

Of de eisende of verzoekende partij recht heeft op '*inzage, afschrift of uittreksel*', zal nader vastgesteld moeten worden. Het voorgestelde artikel 206 Rv stelt dan ook dat bij het verlot dat voor een dergelijk beslag verleend moet worden, slechts summierlijk wordt getoetst of, kort gezegd, aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 149b Rv is voldaan. Het bewijsbeslag resulteert derhalve niet onmiddellijk tot '*inzage, afschrift of uittreksel*'.

Hoofdzaak:

Indien nog geen hoofdzaak aanhangig is gemaakt wanneer het verlot tot het leggen van een bewijsbeslag wordt verleend, wordt een termijn gesteld om een procedure als bedoeld in artikel 196 (nieuw) Rv in te stellen. Dit blijkt uit het voorgestelde artikel 206 lid 4 Rv.

Afgevraagd kan worden hoe dit laatstgenoemde zich verhoudt tot het bepaalde in het voorgestelde artikel 207 lid 1 Rv, laatste volzin, waarin beoogd wordt op te nemen dat de beslaglegger geen kennis mag nemen van de inbeslaggenomen gegevens of zaken, totdat de rechter in de procedure of het verzoek als bedoeld in artikel 196 'en 201' heeft beslist. Artikel 201 (nieuw) Rv ziet op het voorlopige getuigenverhoor. Het verdient aanbeveling om te verduidelijken hoe de laatstgenoemde procedure als 'hoofdzaak' kan worden gezien.

Beslagmoment:

In het voorgestelde artikel 207 Rv wordt bepaald dat het beslag *'bij exploit'* wordt gelegd. Hierbij is volgens de toelichting aansluiting gezocht bij het bepaalde in artikel 440 lid 1 Rv.¹⁰ Vervolgens dient de deurwaarder over te gaan tot een meer nauwkeurige aanduiding van de in beslag genomen zaken of gegevens, waarna het *'proces-verbaal'* binnen 3 dagen dient te worden betekend.

De redactie van het voorgestelde artikel lijkt te impliceren dat er twee verschillende aktes bestaan. Enerzijds het *'exploit'*, daarnaast het *'proces-verbaal'*. De KBvG acht dit onjuist.

In het verleden is meermaals aangegeven dat de huidige redactie van artikel 440 Rv ten onrechte de eis lijkt te stellen dat het beslag op roerende zaken door de betekening van een exploit geschiedt. Voor het laatst is dit kenbaar gemaakt in de reactie van de KBvG van 19 juli 2018 op de (internet)consultatie betreffende de modernisering van het beslag- en executierecht. Het gegeven dat artikel 440 lid 1 Rv nog over *'bij exploit'* spreekt, is het gevolg van een nog immer niet herstelde *'weeffout'*. Door de redactie van het voorgestelde artikel 207 (nieuw) Rv en de verwijzing in de toelichting op dat artikel, dreigt een *'voortborduren'* daarop.¹¹ Recent deed zich hierdoor nog een ongeluk voor bij een bewijsbeslag¹²: Het was weliswaar de gerechtsdeurwaarder die de fout maakte maar de grond zit in de foute benaming van artikel 440 Rv.

De KBvG meent dat het beslagmoment in gevallen als het onderhavige niet het moment van het betekenen van een exploit betreft. Van de uitvoering van het beslag dient vervolgens een proces-verbaal te worden opgemaakt dat aan de gestelde eisen voldoet, waarna het wordt betekend binnen de daarvoor geldende termijn.

Betekening:

Blijkens het consultatiedocument dient (een afschrift van) het proces-verbaal te worden betekend aan de beslagene en, indien van toepassing, aan de derde.¹³ Voorgesteld wordt om het proces-verbaal tevens aan de beslaglegger te doen betekenen. Dit laatste komt evenwel niet overeen met het beslagstelsel. De beslaglegger heeft weliswaar recht op de (originele) exploit of processen-verbaal van de ambtshandelingen die de deurwaarder ten behoeve van hem heeft verricht, maar betekening van dergelijke stukken aan de beslaglegger is zeer ongebruikelijk. Of wordt hiermee beoogd aan te geven dat de originele processen-verbaal te allen tijde onder de deurwaarder blijven?

Meerdere processen-verbaal:

In het voorgestelde artikel 207 Rv is opgenomen dat van de beslaglegging meerdere processen-verbaal kunnen bestaan. In de eerste plaats het proces-verbaal dat aan de beslagene en eventuele derde betekend dient te worden. In dat proces-verbaal dient hetgeen dat in beslag is genomen gedetailleerd omschreven te zijn.¹⁴

¹⁰ Pagina 61.

¹¹ Zie ook: mr. M. Bernardt, *'Een beslag roerend op afstand'*, de Gerechtsdeurwaarder 2016, nr. 1.

¹² Voorzieningenrechter Maastricht 13 februari 2017, ECLI:NL:RBLIM:2017:1280.

¹³ Dan wel de gerechtelijk bewaarder.

¹⁴ Pagina 61.

Blijkens het voorstel 'kan' de deurwaarder ten behoeve van de beslaglegger een meer globale omschrijving in een proces-verbaal opnemen. Kennelijk is dat echter niet verplicht. Nu het evenwel niet de bedoeling is dat de beslaglegger kennis draagt van hetgeen dat wel of niet in beslag is genomen voordat de rechter uitspraak heeft gedaan omtrent het recht op 'inzage, afschrift of uittreksel', is de KBvG van mening dat het opmaken van een afzonderlijk proces-verbaal niet facultatief, maar verplicht dient te zijn.

Hierbij dient overigens opgemerkt te worden dat ook van de derde of gerechtelijk bewaarder, die een afschrift van een proces-verbaal met een gedetailleerde omschrijving ontvangen, geheimhouding verlangd mag worden.

Verval van het beslag:

De wetgever heeft in het verleden het bewijsbeslag niet als een (conservatoir) beslag tot afgifte¹⁵ willen zien.¹⁶ De Hoge raad heeft in zijn belangrijke arrest 'Molenbeek invest',¹⁷ dat thans wordt gecodificeerd, die verbinding expliciet wél willen maken. Kan thans geoordeeld worden dat de wetgever op haar eerdere standpunt terugkomt, doch dat hier een speciale regeling wordt gecreëerd betreffende de afwikkeling van dergelijke beslagen?

In het geval waarin een beslag tot afgifte als bedoeld in artikel 730 Rv is gelegd zal, na toewijzing in de 'hoofdzaak', artikel 735 lid 2 Rv gelding hebben zodat het gelegde beslag in beginsel blijft liggen. In het geval van het bewijsbeslag wordt in artikel 1019c Rv expliciet bepaald dat het gelegde beslag van rechtswege komt te vervallen. Dit wordt ook voorgesteld in artikel 207 lid 3 Rv.¹⁸ Betreft het hier een 'lex specialis' ten opzichte van het algemene artikel 735 lid 2 Rv?

In het voorgestelde artikel 207 lid 3 Rv is eveneens opgenomen dat de gerechtelijk bewaarder, na toewijzing (en daarmee het automatische verval van het beslag), in beginsel¹⁹ gehouden is om tot afgifte over te gaan aan de beslagene. Geldt ook hieromtrent dat dit als specifieke regeling op het in artikel 861 lid 2 Rv gestelde moet worden gezien?

Artikel 205 (nieuw) Rv:

In het voorgestelde artikel 205 Rv wordt de mogelijkheid gecreëerd om de deurwaarder, na daartoe verkregen verlof van de voorzieningenrechter, een 'akte ter vaststelling van feiten' op te laten maken. De KBvG is van mening dat dit een waardevolle toevoeging is binnen het nieuwe bewijsrecht. Terecht wordt in de toelichting vermeld dat het proces-verbaal van constatering de noodzaak van een (voorlopige) plaatsopneming of bezichtiging door de rechter overbodig kan maken. De Europese ontwikkelingen op dit gebied dienen hierbij betrokken te worden.²⁰

¹⁵ Artikel 730 Rv.

¹⁶ Kamerstukken II 2005/06, 30392, nr. 6. P. 8.

¹⁷ HR 13 september 2013, ECLI:NL:HR:2013:BZ9958.

¹⁸ Pagina 62.

¹⁹ Tenzij de rechter anders beslist.

²⁰ Zie Kamerstukken II, 2017-2018, nr. 2638, p.3 . Hier wordt ingegaan op de voorstellen tot wijziging van de 'EU-Bewijsverordening' ten aanzien van het codificeren van het begrip 'court'. Ook de gerechtsdeurwaarder valt onder de ruime uitleg van dat begrip.

De KBvG meent evenwel dat de gehanteerde terminologie eenduidig moet zijn. In het eerste lid wordt, zoals opgemerkt, gesproken over een *'akte ter vaststelling van feiten'*. In het tweede lid wordt over *'proces-verbaal'* gesproken en in de toelichting over *'proces-verbaal van constateringen'*.²¹

Verder verdient het aanbeveling om duidelijk te maken dat, anders dan bij bewijsbeslagen, de door de deurwaarder waargenomen feiten onmiddellijk ter kennisneming van de beslaglegger worden gebracht. Hij heeft immers recht op het door de deurwaarder opgemaakte stuk.²²

Betekening:

Niet is opgenomen dat het opgemaakte proces-verbaal ook betekend dient te worden aan degene tegen wie het verlot zich richt. Dit geldt ook ten aanzien van het door de voorzieningenrechter gegeven verlot zelf. Voor de hand zou liggen wanneer hieromtrent (naar analogie) aangesloten wordt bij de procedure zoals die in artikel 702 lid 2 Rv is vastgelegd.

Hierbij dient in elk geval opgemerkt te worden dat ten aanzien van degene tegen wie artikel 444 Rv wordt toegepast, de Algemene wet op het binnentreden (Awbi) van toepassing is wanneer in een woning wordt binnentreden (Awbi). Meer in het bijzonder de artikelen 10 en 11 Awbi. Op grond hiervan dient een verslag van de binnentreding te worden opgemaakt dat vervolgens aan de bewoner moet worden uitgereikt of verzonden.

Wanneer de deurwaarder binnentreedt met toepassing van artikel 444 Rv, valt het verslag op grond van de Awbi feitelijk samen met de verslaglegging die de deurwaarder op grond van het bepaalde in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering -hieronder begrepen de verslaglegging op grond van artikel 444 Rv-²³ dient te doen. ²⁴ Dient ook in dit kader geconcludeerd te worden dat het proces-verbaal van constatering tevens het verslag omtrent de binnentreding behelst en integraal (samen met het verlot) aan de bewoner dient te worden betekend?

Waarneming (op afstand):

Terecht wordt in het voorgetelde artikel opgenomen dat van hetgeen dat door de deurwaarder is waargenomen, beeld- en geluidsopnamen kunnen worden gemaakt die aan het op te maken proces-verbaal kunnen worden 'gevoegd'.

Het bovenstaande betreft iets anders dan de vraag of de waarnemingen zelf 'op afstand' gedaan kunnen worden. Bijvoorbeeld door het plaatsen van een camera op een drone. De toelichting bevestigt dat ook dat mogelijk is.²⁵ De KBvG kan dit slechts onderschrijven.

In haar reactie op de (internet) consultatie betreffende de modernisering van het beslag- en executierecht, is de KBvG uitgebreider ingegaan op het doen van waarnemingen op afstand. Kortheidshalve wordt daarnaar verwezen.

²¹ Pagina 56.

²² Zie tevens artikel 1019d lid 1 en 3 Rv.

²³ Zie artikel 444 lid 2, laatste zin, Rv en artikel 444 lid 3 Rv.

²⁴ Denk bijvoorbeeld aan een beslag overeenkomstig de artikelen 440 tot en met 443 Rv.

²⁵ Pagina 57.

Kosten:

In de toelichting op het voorgestelde artikel 205 Rv wordt terecht opgemerkt dat de kosten voor het uitvoeren van een opdracht tot het opmaken van een proces-verbaal van constatering in beginsel voor rekening van de opdrachtgever zijn. De kosten kunnen evenwel op grond van het bepaalde in artikel 237 en 240 Rv in een proceskostenveroordeling worden betrokken. Dit betekent volgens de KBvG dat hiervoor een 'Btag-tarief' vastgesteld moet worden.

Dwingend bewijs:

In de toelichting wordt opgemerkt dat het op grond van het voorgestelde artikel 205 Rv opgemaakte stuk een authentieke akte betreft als bedoeld in artikel 156 lid 2 Rv en, als zodanig, dwingende bewijskracht heeft.²⁶

Afgevraagd kan worden of dat dwingende bewijs ook buiten de reikwijdte van 205 (nieuw) Rv kan worden aangenomen. In de toelichting op laatstgenoemd artikel wordt in algemene zin gesteld dat *'de juridische status van het proces-verbaal van constatering versterkt'* wordt.

In de toelichting op het hierna nader te bespreken Artikel IV,²⁷ wordt evenwel het navolgende gesteld:

'De wijzigingen in de Gerechtsdeurwaarderswet (Gdw) houden verband met het versterken van de juridische status van het proces-verbaal van constatering. In het proces-verbaal van constatering legt de gerechtsdeurwaarder op verzoek van de rechter of van een of beide partijen de door hem persoonlijk waargenomen feiten vast.'

Artikel IV:

De KBvG begrijpt dat, met de voorgestelde invoering van artikel 2 lid 1, onderdeel f, Gerechtsdeurwaarderswet (Gdw), in het consultatiedocument wordt voorgesteld om het artikel 20 lid 3, onderdeel e, Gdw in haar huidige vorm te laten vervallen. Hierbij dient echter een kanttekening te worden geplaatst.

In artikel 20 lid 1 Gdw wordt bepaald dat het de gerechtsdeurwaarder is toegestaan om ook andere werkzaamheden te verrichten dan die bedoeld in artikel 2 Gdw, doch slechts indien dit de goede en onafhankelijke vervulling van zijn ambt, dan wel het aanzien daarvan, niet schaadt of belemmert. In het derde lid worden vervolgens die 'andere werkzaamheden' genoemd die in elk geval de in het eerste lid aangelegde toets kunnen doorstaan. Het proces-verbaal van constatering wordt, naar huidig recht, in 'onderdeel e' genoemd.

Dit 'onderdeel e' luidt:

'het opmaken van een schriftelijke verklaring betreffende door de gerechtsdeurwaarder persoonlijk waargenomen feiten van stoffelijke aard;'

De beoogde introductie van artikel 2 lid 1, onderdeel f, Gdw, betreft feitelijk een 'verschuiving', doch slechts een gedeeltelijke. Artikel 2 lid 1, onderdeel f ziet immers 'slechts' op aktes (processen-

²⁶ Artikel 157 Rv.

²⁷ Pagina 64.

verbaal) van de door de gerechtsdeurwaarder waargenomen feiten, *'bestemd om in procedures voor de burgerlijke rechter tot bewijs te dienen'*.

Concludeert de KBvG terecht dat onder *'procedures voor de burgerlijke rechter'* niet alleen de op grond van artikel 149b Rv gevoerde procedures vallen? Het komt in de praktijk immers veelvuldig voor dat, wanneer een partij veroordeeld is om iets onder verbeurte van een dwangsom te doen of laten, de deurwaarder opdracht krijgt om een proces-verbaal van constateringen op te maken. Het proces-verbaal dient vervolgens bewijs op te leveren omtrent het eventueel verbeurd worden van de dwangsommen. Kan worden aangenomen dat de in artikel 2 lid 1, onderdeel f, Gdw gekozen omschrijving tevens ziet op het leveren van bewijs in een executiegeschil of met het oog op een dergelijke procedure?

In elk geval dient geconstateerd te worden dat het huidige artikel 20 lid 3, onderdeel e, Gdw het heeft over, kort gezegd, alle schriftelijke verklaringen van de door de gerechtsdeurwaarder waargenomen feiten. De reden voor het opmaken van de akte is daarbij derhalve niet relevant. Duidelijk dient te zijn dat geen afbreuk wordt gedaan aan de mogelijkheden om processen-verbaal van constateringen op te maken zoals dat onder het huidige recht gangbaar is en dat processen-verbaal die niet onder het bereik van artikel 2 lid 1, onderdeel f, Gdw (kunnen) vallen, ook in de toekomst onder de werking van artikel 20 Gdw mogelijk blijven.

Hier dient opgemerkt te worden dat ambtshandelingen slechts door een bevoegde gerechtsdeurwaarder uitgevoerd kunnen worden. Artikel 3 lid 1 Gdw bepaalt dat de gerechtsdeurwaarder alleen bevoegd is om zijn ambtshandelingen op het grondgebied van Nederland te verrichten. *'Het opmaken van een akte, bestemd om in procedures voor de burgerlijke rechter tot bewijs te dienen'* als ambtshandeling is derhalve niet mogelijk in het buitenland of anderszins buiten de landsgrenzen.²⁸ Naar huidig recht is dat wel mogelijk onder de werking van artikel 20 lid 3, onderdeel e, Gdw.

In de toelichting op het wetsvoorstel wordt reeds kort aangegeven dat het niet de bedoeling is om inhoudelijk wijzigingen aan te brengen ten opzichte van de huidige praktijk. De KBvG meent echter dat op dit punt extra uitleg gewenst is.

De KBvG is uiteraard ten zeerste bereid om, indien gewenst, een nadere toelichting te geven. Wij geven toestemming om deze reactie te publiceren.

Hoogachtend.

Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders
Mr. O.M. Jans, bestuurslid

²⁸ Pres. Rotterdam 28 oktober 1994, KG 1994, 442.